

Josef Sudolský – scénář

00:00-0:05 **pan S.:** Já vždycky říkám, že jsem dětství prožil u Moravy (3:00- 3:05)

0:05- 0:17 **pan S.:** Takže my jsme kolem té Moravy (*smích*) si užívali, jsme chytali rybičky, úklejky jsme tomu říkali, takové malé rybičky a kolem té Moravy jsme se bavili. (3:33- 3:45)

0:17- 0:27 **vypravěč:** Takto idylicky prožíval dětství pan Josef Sudolský z Napajedel, jenže poměry se zhoršily... když mu šlo na 13. rok začala 2. světová válka...

0:27- 0:30 **pan S.:** Všichni dostávali lístky a začlo se najednou vydávat na lístky. (7:01- 7:04)

0:30- 0:35 **pan S.:** Tak jak válka se zhoršovala, tak se zhoršovala i situace (7:20- 7:25)

0:35-0:38 **vypravěč:** Změny nastaly také ve školství...

0:38- 1:00 **pan S.:** Když začal ten protektorát, tak my jsme museli v čítankách nebo to.. Tehdy se koruna jmenovala koruna ČS-československá a my jsme - museli to ČS všady zaškrkávat. Takže jsme měli knížky poškrkané. (8:53- 9:16)

1:00- 1:10 **vypravěč:** Každý den bramborový guláš, dlouhé cesty pro 1 pecínek chleba, ale přesto se pan Sudolský dál uměl radovat ze života.

1:10-1:17 **pan S.:** My neseděli nad tím, že bysme dělali hrůza, že bude, tu hrůzu to měli spíš ti rodiče. (13:09-13:16)

1:17 – 1:27 **vypravěč:** Mnohem větší hrůzy však zažívali obyvatelé Napajedel, kteří byli Nacisty označeni za nechtěné kvůli své rase, či vyznání.

1:27 – 1:32 **pan S.:** Tady bylo několik rodin Židovských, vesměs to byli samí obchodníci. (23:21 – 23:26)

1:32-1:40 **vypravěč:** Tito Židé byli deportováni do koncentračních táborů, ale podobný osud čekal i další obyvatelstvo...

1:40 – 1:53 **pan S.:** Tam byla taká že cikánská kolonia a také byli ti cikáni někde sloučení a byli taky likvidováni. (30:36–30:49)

1:53 – 1:57 **pan S.:** Protože byli cikáni, kdo za to mohl? (31:00–31:04)

1:57 – 2:01 **pan S.:** To nacistické Německo, to byla hrůza, to byla hrůza. (27:49–27:53)

2:01– 2:05 **vypravěč:** Dokonce na zámku v Napajedlích zřídili oddíl Hitlerjungen.

2:05 – 2:22 **pan S.:** To bylo tak z té strany německé co tak vzpomínám. No a jinak tady je známý ten, ta Kalvárie, kdy tam byli popraveni ti pomocníci, to tehdy říkali že to jsou pomocníci partyzánů.(34:09 – 34:26)

2:22 – 2:27 **pan S.:** Já jsem toho z Kalvárie, jednoho jsem znal. Ten byl o rok starší než já. (38:06-38:11)

2:27-2:32 **vypravěč:** Jen pár dnů zbývalo do konce války, jenže tito mladíci se toho již nedožili...

2:32 – 2:39 **vypravěč:** Během osvobozování u Sudolských přebývali vojáci.

? (2:39 – 3:00 **pan S.:** Jeden byl z Kyrgýzie takový voják, můžu říct hodný, hodný voják (*smích*), ten aji donesl mamě trochu zelí, kastrol a donesl jí trochu zelí (*smích*) nebo to se tak toto a potom si z toho taky vařil polívku (*smích*) (53:49 – 54:10))

2:39-2:45 (3:00 – 3:06) **pan S.:** Napajedla osvobodila ruská armáda, tedy vesměs se mluvilo jako Rudoarmějci. (41:27–41:33)

2:45-2:52 (3:06-3:13) **vypravěč:** I přes mizerné počasí, jak vzpomíná pan pamětník, se lidé shromáždili na ulicích a vítali vojáky.

2:52-3:20 (3:13 – 3:31) **pan S.:** Oni jak postupovali ti toto, tam pan Čagánek, ten býval soused, Čagánek tam stál s nějakou slivovicí a nalíval těm vojákům (*smích*), ten jeden voják, že šel, jak viděl, vzal mu tu flašku, strčil ju do kapsi a šel a říká to tak je to správně po vojensky (*smích*), že se nečeká na nějaků štamprlku, ale bojuje se, jide se (51:16 – 51:44)

3:20-3:25 (3:31–3:36) **vypravěč:** Na závěr se s vámi pan Josef Sudolský rozloučí svým životním motem.

3:25-3:32 (3:36– 3:43) **pan S.:** Životní moto...*(smích)*, víte, že já jsem nikdy žádný motocyklista nebyl nikdy *(smích)* (46:41–46:48)

3:32-3:42 (3:43 – 3:53) **pan S.:** Já vím, ať se mají lidi rádi, ať se mají v rodině rádi a vydrží dlouho, tak jak jsem vydržel já s manželkou, *(smích)* (46:51–47:01)